

[Pernille Frahm]

de mellem det, vi har nu, og det, vi skal til at lave, når vi engang har fået det her udvalgsarbejde overstået.

En af de direkte effekter af det er, at vi bruger over 30 mio. kr. på en omlægning af pensions- og revalideringsnævnene – noget, som måske under udvalgsarbejdet vil vise sig slet ikke at være nødvendigt og måske direkte at være en fejltagelse. Og muligvis slår dette beløb ikke engang til, for hvem siger, at der kan fås edb-udstyr nok for beløbet? Og hvem siger, at der kan fås plads nok i statsamternes bygninger for det?

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg er fuldkommen enig i det problem, som hr. Jan Petersen peger på med § 14, stk. 3, nr. 1. Det er nemlig også CD's problem, og det er derfor, vi beder ministeren om at komme herop og bekræfte det.

Der er imidlertid også det andet problem, nemlig at 50 pct. af dem, der falder ind under denne ordning, er dem, der har en erhvervsudygtighed på 50 pct. Men så er der altså de andre 50 pct., og det er da muligt, at de på en eller anden måde kan omskoles, revalideres, eller hvad ved jeg. I dette udvalg sidder der utrolig mange dygtige mennesker, som jeg stoler på, og hvis de på baggrund af det vedtagne kommissorium kan komme med nogle ideer til Folketinget om den gruppe, er de meget velkomne til det. Jeg tror egentlig, de kan gøre det på en bedre facon i løbet af sommeren, end vi kan i løbet af de sidste to dage herinde.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Lovforslaget har nu været igennem en grundig udvalgsbehandling, og jeg vil indledningsvis gerne benytte denne lejlighed til at takke udvalget for indsatsen.

Større ændringer på pensionsområdet vedtages jo typisk med et komfortabelt bredt flertal, og jeg har på et tidligere tidspunkt givet udtryk for, at det er vigtigt, at socialpolitik laves i fællesskab her i Tinget. Derfor har jeg også samtidig med udvalgsarbejdet holdt mange møder med repræsentanter for Folketingets partier for at prøve på at få vendt hver eneste sten i relation til dette lovforslag.

På baggrund af de konstruktive drøftelser har jeg fremsat ændringsforslag til lovforslag

nr. L 62, der er tilpasset vore forskellige synspunkter, således at et flertal nu kunne stå bag lovforslaget. Jeg har bare desværre måttet konstatere, at det på trods af ændringerne ikke har været muligt at formå Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti til at tilslutte sig det, og det til trods for at Socialdemokratiet under førstebehandlingen lagde stor vægt på, at man ville gå ind i en konstruktiv debat om lovforslaget.

Jeg finder det som nævnt afgørende – og det tror jeg i øvrigt der er stor enighed om – at større ændringer på pensionsområdet bør have en bred støtte i Folketinget. Og på den baggrund har jeg og de øvrige partier, der stemmer for lovforslaget, strakt os så langt, at vi mener, de to partiers ønsker i det væsentlige er blevet imødekommet. Jeg synes ligefrem, vi skal have en tættekam frem for at kunne få øje på, hvad der skulle være tilbage.

Derfor har jeg også nærlæst betænkningen fra Folketingets Socialudvalg for at få rede på, hvad der gemmer sig bag de to partiers modvilje. I betænkningen har de to partier lagt megen vægt på at fremhæve indholdet af det beslutningsforslag, som medlemmer af Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti fremsatte den 25. april 1991 om nedsættelse af et førtidspensionsudvalg.

I tilknytning hertil og til det udvalgsarbejde, som jeg har nævnt i bemærkningerne til mit ændringsforslag, fremhæves, at de to partier lægger megen vægt på, at udvalget skal være frit stillet med hensyn til ændringer i tilkendelsesystemet.

Hertil vil jeg gerne sige, at jeg har taget de to partiers synspunkter til efterretning, og som det fremgår af udkastet til kommissorium, som Tingets Socialudvalg har modtaget, har det udvalg, som jeg agter at nedsætte, ikke fået bindinger med hensyn til modeller for ændringer af tilkendelseskompetencen.

I bemærkningerne nævner de to partier også, at de lægger vægt på, at udvalget får mulighed for at inddrage de ændringer i arbejdet, som mine ændringsforslag er udtryk for.

Fru Bente Juncker nævnte i sin ordførertale, at hun gerne ser, at udvalget får mulighed for at vurdere, om grænsedragningerne efter ændringsforslaget er hensigtsmæssige. Fru Bente Juncker tænker her på, at det kunne være interessant at få udvalgets bud på, om skillelinjen, hvis der i øvrigt efter udvalgets opfattelse fort-